

בעזרה"ת עלון תורני שכונת אדלשטין

גליון 558

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

פרשת משפטים - עקב רבי יעקב אדלשטין

אחת מהדמויות הידועות, רבות ההוד, שליוו את עם ישראל כולו בעשורים האחרונים בארץ ישראל, היה הצדיק הגאון, עמוד צלותהון דישאל, אוהבם ואביהם של ישראל מו"ר רבי יעקב אדלשטין זכר צדיק וקדוש לברכה אחד ממנהגיו הקבועים של רבנו היה מדי ערב לסובב בשמחות מקורביו ותלמידיו. כל יום היה חוצה אולמות והיכלות בחתונות וברי-מצווה, שמחות אירוסין ובריתות. כשנשאל מה ראה לטרוח כל כך לכל שמחה ענה בפשטות 'אם אני יכול לשמח לב יהודי אני יכול לא לעשות זאת? אני הרי יודע שהם מצפים ומחכים לזה, איני יכול להימנע מכך.'"

עד כדי כך הגיעה דאגתו: "שעת ליל מאוחרת, אחד מנאמניו של סבא צועד לעבר ביתו, צריך הוא להביא לו דבר מה. הוא מתקרב לבית הגדול ורואה שקבלת הקהל שפעמים רבות נמשכה עמוק לתוך הלילה הסתיימה כבר ורק אור קטן מעומעם קורן מהסלון. התלמיד נצמד לדלת ושומע קול שיחה בבית, משמע הרב עדיין ער ומשוחח עם מאן דהוא, הוא נוקש קלות בדלת, וקול הדיבור משתק מיד, קולו של הרב נשמע אומר בעדינות לרבנית 'מישהו דופק, אולי משהו כואב לו, חייבים לפתוח לו'...

ילד חאלקה הגיע עם אביו אל הרב להתברך וכמובן להצטלם, דא עקא שסרט הפילם בו צילמו באותם ימים נשרף וכל התמונות הלכו לבלי שוב, הדבר גרם לעוגמת נפש מרובה למצולמים, רבינו ששמע על המקרה מיהר להזמין אליו הביתה את הילד ואביו לשחזר שוב את כל הטקס מתחילתו למען יעמדו לילד ימים רבים."

זכינו והילד האחרון שרבינו עשה חלאקה היה בני ני"ו היה זה בהיותו בבית החולים לניאדו בנתניה אמרנו שבאנו רק לברכה, אולם רבינו למרות כאביו וחולשתו רצה לשמחנו וביקש שנביא מספריים כדי לגזור מעט שער כנהוג וכן ביקש לשיר יחד את השיר הקבוע אותו היה שר עם ילדי החלאקה "יוסף ה' עליכם".

אוי.. רבה.. כמה אתה חסר... הלוואי ונזכה כמוהו לאהבת ישראל אמיתית זיעועכ"א

שבת שלום שמשון אליעזר פוקס

עלון מיוחד
לרגל יומא דהילולא השלישי של מרנא ורבנא
אוהבם של ישראל רבי יעקב אדלשטין זצוקלה"ה
נלב"ע כ"ז שבט התשע"ז

רבים רבים נגשים ומבקשים סיפורי 'מופתים' על הרב זצ"ל. אמנם היו והיו מופתים ורוח הקודש גלויה שראינו בעינינו. אבל אמר אחד מגדולי ישראל זצ"ל שבילדותו חשב שעיקר העבודה והמעלה זו יראת שמיים, אחר כך חשב שעיקר העבודה זה לימוד תורה, וכשהתבגר עוד יותר הבין שהעיקר הן מידות טובות. וידוע שרבי ישראל סלנטר אמר, שיותר קשה לשבור מידה אחת מללמוד את כל השי"ס. על הרב זצ"ל אפשר לומר שהיה בבחינת 'מופת הדור' המידות טובות המופלאות, האהבה העצומה לכל בריה, ענוותן, שפל ברך ולא מחזיק טיבותא לנפשיה. זהו המופת הגדול ביותר של הרב! הרב זצ"ל היה מספר את הסיפור על הדיבוק שהיה בימי הגאון מוילנא, ששאלו אותו מי הצדיקים הנסתרים שבדור, ומנה את הגאון מוילנא במספר שש. וכששאלוהו "הרי הוא גלוי ומפורסם", ענה הדיבוק: "כל מה שמפורסם זה רק אפס קצהו". על דרך זה היו אנשים שאמרו לנכדו, שסבא הייתה לו בחינה של 'נסתר בתורתו' (אשר הייתה מבהילה ביותר, ודי לשמוע את גדולי התורה שבדור, איך התבטאו על תורתו), אבל הוא היה נגלה באהבתו את הבריות. אמרתי: "לא! אתם טועים! הוא היה נסתר גם באהבת הבריות, כי אם ייתן איש כל הון שבעולם באהבה, שאהב רבי יעקב אדלשטין את התורה, בוז יבוזו לו!!! ואת כל זה הוא הקריב הרבה פעמים למען הבריות, שלא יכלו להבחין בסבלנותו המרובה כמה הוא מוותר. וכמו שאמר בפורים שנה אחת, לאחר שישב לברך את העם מערב עד בוקר, שממש היה לו חשק לנסוע לפורים למושב נידח, ולהסתגר שם באיזה ביהמ"ד. וכמו שיצא לשמוע ממנו כמה פעמים שבשביל העולם הזה (העולם הזה שלו היה תורה), הוא היה מעדיף להיות בבני ברק כל הזמן בין הלומדים.

אמצע השבת
הדלקת נרות **5:09**
מוצאי שבת **6:10**
לשמוע על קדושת הגליון **6:45**
אין לקרוא בשעת התפילה

לעילוי נשמת מו"ר הגאון הגדול אוהב ישראל רבי יעקב בן הרב צבי יהודה אדלשטין זצלה"ה

אהל החלצה

הלכות שונות

מפי רבינו הגר"י אדלשטיין זצ"ל

יציאת יולדת מביתה

שאלתי למו"ר זצוק"ל אם יולדת יכולה לצאת מביתה. והשיבני שעל פי הדין מותר. ורק מי שיודעת בבירור שיש מנהג אצלם לא לצאת שלא תצא. ובעיראק יוצאות היולדות רק אחר ארבעים יום, ויש שהולכות לשמוע ברכו או קדושה בציבור. והוסיף ואמר "היה אצלי מעשה שהיתה אשה חילונית שהיתה אחורי חלונות בית הכנסת ונשאלה מדוע היא כאן. וענתה שהיא אחרי לידה ואפילו שהיא חילונית היה אצלם מנהג לבוא לביהכ"ס לשמוע קדושה או ברכו.

לשיר פסוק משיר השירים

שאלתי למו"ר זצוק"ל אם מותר לשיר פסוקים משיר השירים ואמר לי "אם זה בצורה של דביקות בה' אז כן, אם לא אז לא. ואמרתי למו"ר זצוק"ל שכפי הנראה רובם אין מכוונים לדביקות אלא סתם לשמח ואמר לי "אז לא כדאי". ואמרתי למו"ר זצוק"ל שעשו שיר על הפסוק בשיה"ש "שובי שובי השולמית" ואמר לי "זה לא בשביל בחורי ישיבות ויש מספיק שירים אחרים"

יום הולדת את פרעה

שאלתי את מו"ר זצוק"ל אם יש ענין ביום הולדת ואמר לי שכתוב בתורה "יום הולדת את פרעה". רק אצל הגויים חוגגים, אבל אצל היהודים זה יום חשבון נפש. ונהגו של מו"ר זצוק"ל שאלו לענין ילדים בגן ואמר לו ששם אפשר.

מהרה"ג משה חליוה שליט"א

אהל לחידוש

חידושים ופנינים לשולחן השבת

"אם-כסף תלוה את-עמי, את-העני עמך"

אומר רש"י: את העני עמך -הוא מסתכל בעצמך כאלו אתה העני. אחד הדברים שכל לב יהודי חפץ בהם באמת ובתמים, הוא להיחלץ לסייע לידיד הנתון בצרה. כל נפש יהודית שואפת לסייע לזולת, לעמוד לימין מכר או בן משפחה, או לתמוך ביהודי הזקוק לעזרה. הבעיה היא שלא כולנו יכולים. לפעמים ניתקל בידיד הזקוק לעזרה כספית - אך אין בכוחנו הכספי לסייע. לפעמים ניתקל במי מבני הבית או המשפחה הקרובה הזקוק לעזרה, אך אין בידינו הכישורים והידע המקצועי הרלוונטי.

אבל!!! כל אדם, באשר הוא, גם אם הוא נטול כל יכולת, תבונה או ממון, יכול לסייע לכל יהודי. כן, כל אחד מאיתנו, גם אני ואתה, יש לו במה לסייע, יש לו כיצד לעזור, יש בידו היכולת לתמוך. ישנה עזרה ייחודית, מקילה מאוד, מרגשת מאוד, מסייעת במאוד מאוד - שהיא בידיים של כולנו. לעזרה הזאת יש שם, "נושא בעול עם חברו". יהודי רואה יהודי אחר מתמודד, דואג, לחוץ או מפוחד - הוא יכול הרב להקל עליו אם רק יטה לו אוזן, יקשיב למה שעובר עליו, יזדהה עם הכאב ויחוש את עומק המתח. כי המצוקה הקשה ביותר היא לחוש בודד מול בעיה, להרגיש לבד מול מצוקה. כשמקשיבים לחבר שבמצוקה, כשמעניקים לו את התחושה שהכאב שלו משותף לעוד אנשים - הדבר מחולל הקלה נפלאה, מעניק כוחות חדשים, ומזרים אנרגיות חדשות.

התגלית הזו נחשפת בפרשת השבוע הנוכחי, כשהתורה מלמדת את המצוה להלוות כסף לעני, ונוקטת בביטוי חריג - 'את העני עמך'. במילה 'עמך' מגלה רש"י משמעות עמוקה, נסתרת ומרגשת: מעבר להוראת התורה להעניק את ההלוואה, יש כאן אמירה שעל המלווה לחוש את עונו ואת מצוקתו של מבקש ההלוואה, לראות את עצמו כאילו הוא העני ממש!

כשחלתה רעייתו של הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל, היא אושפזה בבית החולים. בני משפחתו של הרב הציעו לבוא ללון עמו בבית, שכן גם הרב כבר לא צעיר, וראוי כי משהו יישאר ללון עמו בבית. אך הרב סירב בעקשנות, ולא הסכים בשום אופן שמישהו ילון עמו, וכל התחנונים וההפצרות לא הועילו... לימים, התבררה הסיבה המסעירה, שהובילה להחלטתו זו של הרב. לכל אורך התקופה בה שהתה הרבנית בבית החולים, נהג בעלה הרב בהתנהגות מעוררת השתאות: לא פחות ולא יותר, הוא הסיר את מזרנו ממיטתו והניחו על הרצפה! ואת ההנהגה הזו ביקש להסתר, ולכן לא רצה שמישהו יישן עמו באותם ימים. אך כעבור זמן הדבר נחשף, ואז הסביר הרב בפשטות: "הלא רעייתי ישנה בבית החולים בחוסר נוחות, במיטה שאינה שלה, בתנאים שהיא לא רגילה להם. איך אני מסוגל לישון במיטה נוחה בתנאים הרגילים שלי, בלי לחוש במקצת את העובר עליה, בלי להרגיש קצת חוסר נוחות!" כי כשאדם באמת מרגיש את השני - הוא לא יכול להמשיך את שגרת חייו כרגיל, כשחברו מתמודד, נאנק ונאנח. הוא רוצה לחוש את כאב הזולת, חשוב לו לחוות את העובר עליו בתחושה האישית שלו. כי זו הנשיאה בעול הנדרשת, עם בני משפחה קרובים, וגם עם חברים ומכרים. הבה נאמץ את הגישה הזו, בכל המתרחש בתוך הבית פנימה. נחוש את העובר על בני ביתנו, את הדאגות, המצוקות, הלחצים. זו נוסחה בטוחה לעמוד לעזר ולסיוע ככל האפשר, וגם לולא זה - זו דרכו של יהודי, זו שאיפתו!

להערות והארות, הנצח ות,

לעילוי נשמת וכו' 054-8444774

לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:

8444774@Gmail.com

אהל המעשה

הגאון הצדיק הרב יעקב אדלשטיין זצוקלה"ה, הרב שרבים מהעם, מכל המגזרים, נהרו אל ביתו הצנוע, הפתוח לרווחה, שברחוב נעמי 4 שברמת השרון, על מנת להשיח את צרותיהם בפניו, ולקבל ממנו עצה ותושיה. הרב קיבל כל אחד ואחד בפרטיות, כאשר הוא מקדיש דקות ארוכות בהאזנה מתארכת לאשר ישמיע האיש. סיפר הרב הצדיק ר' אלימלך בידרמן שליט"א שפעם בהזדמנות שנפגשו, שאל מרן בעל "שבט הלוי" זצ"ל את הרב זצ"ל במה הוא זכה שברכותיו עושות רושם בשמים ופועלות את פעולתן? כמובן שמורינו הרב זצ"ל ניסה להתחמק והשיב מי אמר שהכל מתקיים? כשהפציר בו שוב בעל "שבט הלוי" זצ"ל ענה לו הרב, שאפשר שמפני שהוא משתדל להקשיב בסבלנות לכל אחד, גם במקרים שכבר קשה להקשיב, אולי מפני זה מקשיבים בסבלנות לדבריו, לתפילותיו ולבקשותיו.

אחד הדברים הקרובים ביותר לליבו של הרב זצ"ל היה הנושא של מעוכבי הזיווג. לעיתים הרב היה מוציא מפיו זמן מסויים שעד זמן זה ימצאו את זיווגם בבחינת "צדיק גוזר". באחד מן הפעמים הגיע אליו אב לבת מבוגרת שהרב בירך ונקב בזמן שתוך הזמן הנקוב היא תתארס, ועבר הזמן והנה היא עדיין לא התארסה. השיבו הרב: בכל פעם אני מקבל על עצמי קבלה לחיזוק כדי שברכתי תתקיים וכנראה בקבלה שקיבלתי עלי באותה ברכה לא עמדתי. אז כעת אברך שוב ובע"ה אעמוד בקבלה שלי והיא תתארס עד זמן פלוני. וכך הוזה. שמעתי מכבר על מברכים שאומרים למתברך שיקבל על עצמו כדי שתתקיים הברכה, אבל שהמברך מקבל על עצמו למען השני - זה לא שמענו.

בענין זה גם התבטא אחיו יבלחט"א מרן ראש ישיבת פונוביז' הגרי"ג אדלשטיין שליט"א שהסביר כך את הדברים. וכך אמר בימי השבעה "כי אנשים טועים לחשוב שאחי הגאון הגדול זצוק"ל המשיך רפואות וישועות על ידי סגולות. אך לא כך הדברים. וסיפר, כי אחד מבני רמת השרון שהיה לו פעם צרה גדולה בביתו, והגיע לפני הרב זצוק"ל ותינה את צרתו, והוא נתן לו איזה דבר לסגולה לסלק את הצרה מיד. ולאחר זמן מה בא לביתו ... אמרה לו הרבנית, אינני יודעת מה הרב אמר לך לעשות, מה שאני יודעת שמאז שאמרת לו על הצרה הזו, הוא לקח את ספר התהילים וכל הזמן מתפלל עליכם... אין זה פלא... הקב"ה שומע לבקשותיו, וממשיך ישועות בכל מיני אופנים, שאינם אלא כסות לתפילותיו הזכות".

לבקשת רבים אכתוב מספר סגולות אותם שמעתי מפה קודשו בהזדמנויות שונות:

לזיווג - הורה לומר פרק ל"ב שבתהילים. ולבקש לאחר מכן ולומר: ריבונו של עולם בזכות דוד המלך וכו'... היו שהוסיף ואמר לקרוא גם פרק קכ"א שבתהילים. היו שהוסיף ואמר לתת פרוטה לצדקה ולומר בזכות אברהם אבינו ודוד המלך וכו'... היו פעמים שאמר **בעיקר לבחורות** לקבל על עצמם לעשות דבר מסויים לכבוד שבת קודש. **לאלו שמחכים זמן רב לזיווגם** (הן בחורים והן בחורות) - הורה לעשות התרת קללות (המקוצר של הרש"ש) **לרפואה שלימה** - הורה לומר פרק ק"ג שבתהילים. פעמים שהורה גם להדליק ב' נרות עבור צדיקים. (פעם אמר עבור החזון איש והסנדלר הקדוש, והיה שאמר עבור רבי מאיר בעל הנס, והרב ראובן גרשונוביץ והיו עוד. זכר צדיקים לברכה.) היה שהורה והוסיף לתת שתי מטבעות לצדקה לעילוי נשמת שני צדיקים בד"כ נקב בשמותם זכורני שנקב במטבע של 10 שקלים.

לפחד וחרדות - הורה להקפיד ביותר על נטילת ידיים שחרית וכן לאחר נטילת צפרניים.

לפרנסה - הורה לומר פרקים כ"ג וכ"ד שבתהילים. יש שאמר להם לקרוא כל פרק בנפרד בזמנים שונים ביום.

למציאת זירה או למכירה - הורה לומר פרק קכ"ב בתהילים.

בכל דבר ועניין שרוצים להצליח בו - הורה לומר פעמיים את הפסוק "ויהי נועם" וכו'.

לאחר ישועה או בשורה טובה בכל דבר ועניין הורה לומר כהודאה לה' יתברך פרק ק"א בתהילים.

”ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם”

רש"י: וְאֵלֶּה – מוֹסִיף עַל הַרְאֻשׁוֹנִים. מָה הַרְאֻשׁוֹנִים מְסִינִי, אֲף אֵלֹו מְסִינִי.

לאחר מעמד הר סיני שמופיע בפרשת יתרו מגיעה פרשת משפטים שהיא כוללת דווקא ציוויים ורשימת דינים העוסקים בהתנהלות שבין אדם לחברו ואלה המשפטים ו' החיבור זהו המשך ישיר של מעמד הר סיני... כי בין אדם לחברו הרבה יותר חמור מבין אדם למקום..

תלמידיו הותיקים של הגר"י זצ"ל זוכרים את התלמיד עז הפנים, חוזר בתשובה בתחילת הדרך שניגש בחירות יתירה לכבוד הרב בסוף השיעור ושאל: "תגיד כבוד הרב, נגיד שאני באמת מצליח עם הקטע הזה של התשובה וחוזר בכל הכח, איך אני יכול יום אחד להיות גדול בתורה כמוך?" בעוד נשימתם של התלמידים נעתקה מהעזות, הרב זצ"ל ענה בלי להתבלבל "כשתהיה גדול באהבת ישראל כמוני ותאהב כל יהודי כאילו הוא אחיך, תוכל להיות גדול בתורה כמוני..."

ועוד סיפור: בתקופת האשפוז בנתניה, הייתה לו מעין דירת נופש שם. בשבתות היו מגיעים חסידי צאנו לשיר לו שירי שבת. הוא היה נרגש מאוד ברגעים האלה, אבל פעם הפסיק אותם וסימן להם באותיות (הוא כבר לא דיבר בתקופה הזו, וכתב פתקים, ובשבתות הצביע על אותיות): בדירה הסמוכה גרה אישה עיוורת. יכול להיות שבגלל שאינה רואה חוש השמיעה שלה מפותח וחזק מאוד, וצריך לבדוק שהשירה החזקה לא מפריעה לה...

”ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם”

בעל הטורים רמז כאן מצוה שיעשה פשרה טרם יעשה משפט. כלומר שהדיינים ינסו לעשות פשרה בין הצדדים בטרם יעשו את המשפט. הרב אידלשטיין זצ"ל היה דיין בבית הדין של הרב ניסים קרליץ בבני ברק. לפעמים פסק פסיקה הלכתית, חייב אנשים לשלם. אבל מאחורי הקלעים, כך סיפר אחד מעוזריו, הוא היה יודע שלפעמים אין לנתבע כסף לשלם, והוא שלח לו את הסכום, בסתר. הוא שלח עוזר שלו עם הסכום שהוא צריך לשלם. כלומר, פסק לו על פי דין, אבל דאג שיהיה לו מאיפה לשלם (כלומר, אחרי הדין – יש חסד...)

**ברכה והצלחה
ובריאות איתנה**

אסף בן אשר ומשפחתו הי"ו

דוד אשר בן איבון ומשפחתו הי"ו

אופיר בן אורה ומשפחתו הי"ו

לרפואה שלימה

**אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו**

**"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה**

**טוביה שרבי בן נזימה
ומשפחתו הי"ו**

**דוד חיים בן עליזה
ומשפחתו הי"ו**

**אלון כהן בן אורנה
ומשפחתו הי"ו**

שיעור בפרשת שבוע

מהרב שמשון פוקס שליט"א

כל יום חמישי

מיד לאחר מנחה

בביכנ"ס אור אבנר

רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד

מנחה - בשעה 17:00

**בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18**

תפילת שחרית - 7:00

מנחה וערבית (סמוכות) - 17:00

שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית

יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א

יום ב' - הרב הגאון אברהם הכהן שליט"א

יום ג' - הרב שלום אטלן שליט"א

יום ד' - הרב יעקב אליהו שליט"א

יום ה' - הרב דניאל קמחי שליט"א

**בית הכנסת
"עולי בבל"**

ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

שחרית - 5:00

מנין ב' - 7:30

מנחה ערבית - 17:00

שיעורי תורה מידי יום

אחרי ערבית

יום א' ב' ה'

רב בית הכנסת

הרב יהונתן אמדדי שליט"א

יום ג'

הרב שמשון פוקס שליט"א

יום ד'

הרב נאור דרשני שליט"א

יום ה' -

הרב רפאל עגיב שליט"א

בשעה 19:30

לעילוי נשמת הרב יצחק בן זוהרה אלמליח זצ"ל